

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Slovenskemu ljudstvu!

Naši volilci so nas poslali v deželni zbor v Gradec, da tamkaj zastopamo njihove gospodarske, narodne in politične želje. Vestno smo izpolnjevali svojo dolžnost. Toda nemška večina deželnega zbora je iz narodne nestrpnosti dosledno prezirala naše najvažnejše zahteve in se nazadnje celo povzpela do drznosti, da je hotela ustvariti zakone, ki bi pomenjali našo narodno smrt. Vsled tega smo morali prijeti za najskrajnejše orožje, ki nam je v deželni zbornici na razpolago, nastopili smo z obstrukcijo. Zabranili smo z govori in predlogi, da bi se dovolil nemški večini denar za njeno krivično vladanje, obstruirali smo proračun.

Posledica tega je bila, da je cesarski namestnik dne 8. februarja vsled Najvišjega odloka odgodil deželni zbor, predno se je večini dovolil proračun.

Ob tej priliki čutimo dolžnost, da slovenskemu ljudstvu vsaj v kratkih potezah predočimo sovražno postopanje nemške večine proti zahtevam slovenskih zastopnikov v Gradcu.

Že takoj v začetku, ko smo prišli v deželni zbor, je pokazala nemška večina svojo veliko sovražstvo nasproti slovenskemu ljudstvu. Brezvestno je odklonila dva naša predloga, v katerih smo zahtevali podpore za poškodovane po toči. Zraven tega nam je hotela vzeti s hrupnimi nastopi in z zmerjanjem pravice, da se poslužujemo jezika svojega ljudstva. Le vsled našega odločnega odpora se ji je ta nakana izjalovila.

Želje po železnicah na slovenskem ozemlju, kakor je na primer proga Savinjska dolina-Gornji grad, Polzela-Kamnik, je kratkomalo prezirala.

Glede uravnanja rek, kakor Sotle, Mislinje, Dravinje, Drave, Mure, Save, Sromeljščice, Gabrnice, Ščavnice itd. nas je tolažila s praznimi obljubami za bodočnost.

Zahtevali smo spremembo lovskega zakona, posebno z ozirom na velikansko škodo, ki jo delata slovenskim posestnikom osobito zajec in fazan, a nemška večina nas ni hotela uslišati.

Pogorelci iz slovenskih krajev so prosili podpore v svojem bednem stanju, a se jim je odklonila; pač pa je nemška večina imela denar za podpore Slo-

vencem sovražnih društev, kakor sta Südmarka in Schulverein.

Pri brezobrestnih posojilih za vinogradnike je črtala nemška večina v svojem sovražstvu do slovenskih vinogradnikov celih 200.000 K.

Za Zgornje- in Srednje-Štajersko gre za ceste, uravnavo rek in za druge gospodarske potrebe na tisočake in tisočake denarja, slovenskemu Štajerju se delijo te dobrrote le v najhujši sili in z velikim obnavljanjem.

Nemci imajo 26 meščanskih šol, Slovincem ne dovolijo nobene. Celo deželno meščansko šolo v Celju, katero sedaj obiskuje mnogo Slovencev, hočejo izročiti celjskemu mestu v oskrbo, da se tudi tam zabrani slovenskim otrokom dostop do šole.

Z nečuvano drznostjo so zahtevali v svojem slepem sovražstvu, da se šentjurska kmet. šola ne otvori, ter psovali ob tej priliki naše ljudstvo kot ubog viničarski narod, ki take šole ne potrebuje.

Naše zahteve po stavbeno-lončarski šoli v Radgoni in po lesno-zidarski v Velenju, so z mirno vestjo brez vsakega posvetovanja odklonili.

Pri različnih prilikah so surovo in neolikano psovali in zmerjali slovenski narod in njegove poslance.

In vse to jim še ni bilo dovolj. Višek narodnega sovražstva in neukročene nestrpnosti so kazali v zadnjem času.

Slovenski celjski okoličanski občini so hoteli proti njeni volji vzeti kos zemlje ter ga priklopiti mestu. Hoteli so politično-narodnemu ropu dati postavno obliko. Vrhu tega so tudi pri vodnem policijskem nadzorstvu občinam nameravali vzeti skoro vse pravice.

Da bi se naše šolstvo popolnoma vladalo iz Gradeca, nakanili so preustrojiti deželni šolski svet in okrajne šolske svete na tak način, da bi gospodovali v njih na celi črti le liberalni Nemci. Slovensko ljudstvo bi moralo le plačevati, ukazovali pa bi mu tujci. S tem bi bile naše ljudske šole in naše srednje šole v jezikovnem in narodnem oziru prizadete s smrtnim udarcem.

In da bi se slovenski poslanci nikdar ne mogli več v deželni zbornici postaviti nemškim krivicam po-

robu, hoteli so prenameniti deželnozbornski upravilnik tako, da bi bili slovenski poslanci brez vsake moči. Tudi pravica do rabe slovenskega jezika bi se jim vzela.

Najprej bi se pokazala moč prenamenjenega opravilnika že v bližnji bodočnosti, kajti nemška večina namerava priti s predlogom, da se zvišajo doklade na zemljiški, hišni, obrtni in druge davke. Slovenski kmečki poslanci bi bili že ob tej priliki oropani orožja za odločni odpor proti nakanam nemške večine, ki je vsled svoje nezmožnosti in lahkomišelnosti spravila deželo v velikanski primanjkljaj, ki znaša že blizu štiri milijone.

Slovenski poslanci so si bili v svesti svojih dolžnosti nasproti slovenskemu ljudstvu, ter so vpricho opisanega postopanja nemške večine in njenih najnovjših sovražnih namenov sklenili, zabraniti proračun, to je ne dovoliti denarja za tako nasilno vladanje nemške večine, dokler ne uvidi svojega napačnega ravnanja in se ne vrne na pot enake pravičnosti nasproti Slovincem in Nemcem. Poslužili so se obstrukcije, deželni zbor je odgoden, proračun še ni dovoljen, in navedene nemške nakane so za sedaj preprečene.

Slovenski poslanci so prepričani, da so ravnali popolnoma pravilno v smislu slovenskega ljudstva, pred kojega sedaj stopajo s čisto vestjo in mu prepuščajo sodbo o svojih dejanjih.

Da se zboljšajo razmere, moralo se bo uresničiti geslo:

Samouprava za Slovenski Štajer.

Gradec, dne 8. februarja 1910.

Dr. Benkovič.	Pišek.
Dr. Jankovič.	Robič.
Dr. Korošec.	Roškar.
Meško.	Dr. Verstovšek.
Novak.	Vrečko.
Ozmeč.	Terglav.

Na shode!

S. K. Z. vabi v nedeljo, dne 13. februarja na shode. — Dnevni red na vseh shodih:

Nemška večina deželnega zbora dela Slovincem krivico.

Sv. Peter pri Mariboru; po rani maši; cerkvena hiša; Robič, dr. Hohnjec.	Velenje; po pozni maši; društveni dom; dr. Verstovšek.	Dobova; po rani maši; lokal se določi; dr. Benkovič.
Sv. Jakob v Slov. gor.; po rani maši; gostilna Peklar; Roškar.	Slov. Gradec; po večernicah; Narodni dom; dr. Verstovšek.	Sromlje; po večernicah; župan Petan; dr. Benkovič.
Št. Ilj v Slov. gor.; po večernicah; gostilna Celcer; Roškar, dr. Leskovar.	Pilštanj; po večernicah; Gubensek, Lisično; dr. Jankovič.	Sv. Jurij ob Taboru; po rani maši; cerkvena hiša; Terglav.
Sv. Lovrenc na Drav. polju; po rani maši; združni dom; Ozmeč.	Sv. Križ tik Slatine; po rani maši; bralna soba; Vrečko.	Sv. Peter v Sav. dol.; po večernicah; gostilna Žgank; Terglav.
Cirkovce; po večernicah; gostilna Goljat; Ozmeč.	Šmarje pri Jelšah; po večernicah; gostilna Habjan; Vrečko.	Konjice; po rani maši; kaplanija; Novak.
Gornja Radgona; po rani maši; soba braln. društva, dr. Korošec.	Sv. Urban pri Ptuj; po rani maši; gostilna Marinič; Meško.	Zreče; po večernicah; gostilna Kračun; Novak.
Ljutomer; po večernicah; gostilna Vaupotič; dr. Korošec.	Sv. Lovrenc v Slov. gor.; po rani maši; stara šola; Meško.	Lokapri Zid. mostu; po rani maši; župnišče; Pišek.
		Laški trg; po večernicah; pivnica; Pišek.

Slovensko ljudstvo! Na shode, da slišiš o krivicah, ki se ti gode v Gradcu od strani nemške večine!

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor.

Seja dne 8. febr.

Brezuspešna pogajanja.

Zbornica je polna, galerije natlačene; na galeriji je tudi precejšnje število slovenskih vseučilišnikov, kar Nemce hudo bode v oči. Prišli so celo skrivnostno povpraševati slovenskih poslancev, ali res nameravajo dijaki prirediti demonstracijo. Slovenski poslanci so se smehljali nad nemško naivnostjo.

Ces. namestnik grof Clary še je zadnjič poskušil posredovati. Nemci so ostali trmasti pri svojih agresivnih namenih. Slovincem je prepovedovala narodna čast, popustiti od svojega stališča. V sled tega je namestnik lahko kmalu konstatiral, da so pogajanja popolnoma razbita.

Deželni zbor odgoden.

Po izjalovljenih poskusih zaprosi cesarski namestnik za besedo. Odgovori na nekatere interpelacije. Nato pa zopet zaprosi besedo in ob splošni tiho-
ti razglasi:

Vsled Najvišjega odloka izjavljam, da je deželni zbor odgoden.

Slovinci so ploskali in klicali živio. Veseli so bili trenutnega uspeha, tembolj ker so izvedeli, da je tudi češki deželni zbor odgoden.

K položaju.

Na Dunaju je zopet živahno. Vodilni parlamentarci so že večinoma vsi zbrani in vrše se neprestano konference. Udeležujejo se jih tudi voditelji Slov. Unije dr. Susteršič, Zazvorka, Mastalka in Udržal. Posvetovali so se z načelnikom Poljskega kluba dr. Glambinski o delavskem programu prihodnjega državnozborskega zasedanja.

Poročila o rekonstrukciji kabineta in o mnogostevilnih ministrskih kandidatih so le prazna časni-karska ugibanja.

Grof Khuen snuje stranko.

Pogajanja med Khuenom in Andrassyem so se razbila. Vsled tega bo ustanovil grof Khuen lastno stranko na podlagi 67. programa. Cesar je njegove namene odobril. Ogrska javnost ni neprijazna njegovim načrtom. Ogrski zbor bo v kratkem razpuščen.

Poročajo tudi, da grof Khuen ne nasprotuje razglasitvi bosanske ustave. Potemtakem bodo novi kronovini dobili kmalu zaželjeno ustavo.

Katoliško gibanje v Italiji.

Italijanski katoliki so se pričeli živahno gibati. V teh dneh je zborovalo glavno vodstvo takomenovane Azione Catolica (Katoliško gibanje). V teh sejah so se sprejeli velevažni sklepi, ki bodo gotovo zelo pospešili razvoj katoliške misli v Italiji. Azione Catolica obstoja iz treh velikih zvez: zveza, ki goji socialno-gospodarske težnje, zveza, ki ima po vzgledu nemškega katoliškega Volksvereina v rokah nepolitično izobraževalno organizacijo, in zveza volilcev.

Odbori vseh treh zvez so imeli sedaj skupne seje. Pri tem so sklenili, meseca marca prirediti v Neapolju kongres vseh katoliških poslancev in občinskih zastopnikov, meseca aprila ravno tam obdržati skozi teden dni socialen tečaj, v jeseni pa napraviti v Turinu veliko splošno zborovanje vseh organizacij.

Akoravno je med italijanskimi katoliki še mnogo disharmonij, ki večkrat bruhnejo na dan, je ven-

dar naše trdno upanje, da se bodo potom živahnega gibanja razmere zboljšale in si bo katoliška misel priborila vedno več tal.

Najnovejše iz Španije.

Pretekli teden so se vrnili španski vojaki iz bojišča v Afriki. Ljudstvo je zmagonosnim četam, ko so prišli v Madrid, napravilo sijajen in entuziastičen sprejem. Dan dohoda je bil pravi ljudski praznik. Posebno svečan je bil trenutek, ko je madridski škof blagoslovil hrabre polke.

V Barceloni se je pa vršila v teh dneh velepomembna katoliška manifestacija. V največjem barcelonskem gledališču se je zbrala ogromna množica, ki je odločno protestirala proti zopetni otvoritvi laičkih šol, ki jih je poklical prostozidar Ferrer v življenje. Liberalna vlada namerava namreč te šole, ki so jih bili zaprli ob usmrtitvi njihovega ustanovitelja, zopet odpreti.

Zato se je zbralo nad 40.000 ljudi, ki seveda niso šli vsi v gledališče, da zavzamejo odločno stališče za ohranitev krščanske morale in proti Ferrerjevimi šolam. Posebno važno je bilo to zborovanje radi tega, ker se ga je udeležilo veliko število poslancev, občinskih odbornikov, plemenitašev, senatorjev in učenjakov, ter je došlo nad 1000 brzojavk iz vseh delov države, ki izražajo veselje nad prireditvijo in soglašajo z njenimi zahtevami.

Raznoterosti.

† **Janez Podboj.** V Kandiji je v bolnišnici usmiljenih bratov umrl dne 6. februarja č. gospod duh. svetnik Janez Podboj. Pokojni je bil vnet in delaven pristaš S. L. S. Rojen je bil leta 1848 v Ribnici. Rajniki je bil zelo goreč naroden delavec; povsod je pomagal s svojo vneto bešedo buditi, izobraževati in organizirati slovensko ljudstvo. Blagi pokojnik počivaj v miru!

Iz sodnijske službe. Deželnosodni svetnik Al. Doxat je iz Ljutomera prestavljen v Kozje; sodnik dr. Friderik Fehleisen v Velikovu pa pride kot predstojnik okrajnega sodišča v Ljutomer.

Stenografični tečaj S. K. S. Z. se v bodoče vrši redno vsak torek. Začetek ob 8. uri zvečer.

Zarja. Slovensko katoliško akademično tehnično društvo Zarja v Gradcu priredi v petek dne 11. t. m., ob 8. uri zvečer svoj V. redni občni zbor v zimskem tečaju 1909-10 v lokalni „Pri zeleni Štajerski.“ Dnevni red: a) čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora in zapisnika bratskega društva Danica; b) poročilo odbora; c) volitev revizorjev; d) sprejem novih članov; e) slučajnosti.

Slovinci na Dunaju. Slovenska služba božja bo, kakor po navadi, drugo nedeljo, dne 13. t. m. ob 8. uri popoldne v cerkvi sv. Antona, XV., Pouthongasse 16. — Zabavni večer slovenskega izobraževalnega društva Straža se vrši v nedeljo dne 13. svečana t. l. v veliki dvorani češkega Narodnega doma, XV., Turnergasse 9, s prijaznim sodelovanjem gđe. Štefanije Skrbinšekove, članov slovenskega katoliškega akademičnega društva Danica in hrvaškega katoliškega akademičnega društva Hrvatska. Spored: 1. Milutin pl. Farkaš: Junak iz Like, tamburaški zbor. 2. a) Ant. Nedved: Nazaj v planinski raj, mešan zbor. b) Jakob Aljaž: Ne zveni mi, mešan zbor. 3. Ulomak iz opere „Pustinjakovo zvonce“, tamburaški kvartet. 4. a) D. Jenko: Strunam, moški zbor. b) Jakob Aljaž: Na dan, moški zbor z bariton-solo. 5. a) Hauptmann: Ribič, b) Kalliwoda: V daljavi,

poje gđe. Štefanija Skrbinšekova s spremljevanjem glasovirja in vijoline. 6. Pozdravni govor. 7. Revček Andrejček, narodna igra s petjem v petih dejanjih. Blagajna se otvori ob 7/6. uri zvečer. Cene: Sedež: I. vrste 3 K, II. vrste 2 K, III. vrste 1 K, stojišče 60 vin. Začetek točno ob 7/7. uri zvečer. Člani z legitimacijami in vojaki do narednika plačajo polovico. Zaostala članarina se lahko poravnava tudi še pri blagajni. Slovinci, posetite prireditev Straže v mnogobrojnem številu!

Dr. Slejko, c. kr. poštni tajnik v Trstu, je dne 5. februarja umrl. Njegovo nesrečno smrt je zakrivil nesrečni sistem, ki v Trstu in Primorju sploh pritisaka in šikanira slovenske uradnike. Dr. Slejko je bil namreč samo zaradi svojega slovenskega rodoljubja odstavljen kot predstojnik nekega oddelka, a na njegovo mesto so imenovali drugega uradnika — Laha! To ga je napravilo potrpežljivo in melanholičnega, ter ga je nazadnje gnalo v smrt.

Možatost naših deželnih poslancev v Gradcu občuduje vsa avstrijska javnost. Vsi listi obširno pišejo o obstrukciji, ki jo tako razborito vodijo. Skoraj več zanimanja kaže javno mnenje za slovensko obstrukcijo v Gradcu, kakor za nemško v Pragi. Saj je pa tudi naš boj bolj upravičen, kot boj nestrpnih čeških Nemcev, ki imajo itak 100% več pravic, kakor pa štajerski Slovinci. Vsi večji listi avstrijski v dolgih člankih zavzemajo stališče napram obstrukciji, in posebno češki listi jo z veseljem pozdravljajo ter hvalijo naše odločne poslance, in označujejo zgodovinsko važnost tega boja. Nas posebno veseli, da so v teh odločilnih narodnih bojih vedno poslanci Vseslovenske ljudske stranke na krmilu. Dokler imamo kaj takih mož, se nam ni treba bati prihodnosti!

Odborova seja Matice Slovenske dne 4. febr. 1910. Predsednik poroča, da so v smislu sklepa zadnje odboreve seje razpisane častne nagrade za leposlovne spise. Od kluba naprednih akademikov v Celju je Matica za svojo knjižnico prejela več starih slovenskih in hrvaških knjig; v svrhu izpopolnitve knjižnice hoče Matica v zvezo stopiti z listi, ki dobivajo slovenske časopise v zameno. Društvu zdravnikov na Kranjskem se prepuste društveni prostori za seje. — Umetniški odsek je zboroval dne 5. julija, 25. oktobra in 6. decembra ter razpravljal: 1. o umetniški topografiji slovenskih dežel, 2. o izdaji umetniškega „Kola“, 3. o načrtu za nabiranje umetnin narodne obrazovalne umetnosti. Radi umetniške topografije je Matica stopila v zvezo z gospodom dr. Stegenškom v Mariboru, z Društvom za krščansko umetnost v Ljubljani in s Centralno komisijo (za čuvanje umetnin) na Dunaju. Dasi si je Matica za to umetniško topografijo napravila že načrt, je vendar odstopila od tega svojega načrta, uverjena, da bo Društvo za krščansko umetnost, ki se že dolgo bavi s to mislijo, izvršila svoj projekt in po vzorcu Centralne komisije izdala „Umetniško topografijo.“ V narodni obrazovalni umetnosti vidi Matica pač tako važno stran narodopisja, kakor v narodnih pesmih; zato je Rudolfinum v Ljubljani in Zgodovinsko društvo v Mariboru dala probudo načrtoma zbirati umetne narodne obrazovalne umetnosti; ravnateljstvo Rudolfinuma se je odzvalo jako laskavim dopisom. Načeloma se sklene, da Matica izda umetniško „Kolo.“ Ta sklep se izvrši, ko bodo denarna sredstva za tako drago podjetje na razpolago. Umetniki sami določijo, katere umetnine naj se reproducirajo v „Kolu“, vendar si Matica pridrži pravico, odkloniti to ali pa ono sliko. V spomin stoletnice St. Vraza, prvega jugoslovenskega književnika, ki je živel le za umetnost in znanost, priredi Matica svečano akademijo. — Od-

PODLISTEK.

Dve sestri.

(Dalje.)

Kakor razljučene ose planejo nad nevaobljene goste. Gosto so padale metlje po hrbtih in tudi po glavah.

Za ženstvom stala je nevarna rezerva, hlapci in jedlinski kmetje, oboroženi z leskovkami.

Prvi odpor gostov bil je kmalu odbit, vsak je hitel k vozu.

— Pu, pu!, vriščali so topničarji, skriti za zidom, za umikajočo družbo.

— To je moja zadnja komedija, jazno zamomlja Važecki ter se obrne od protivnega prizora. Njemu samemu se je protivila ta maškarada.

Na to se zagleda na levo; iz okna v drugem nadstropju, pri katerem je stal, bilo je videti zadnje hišice v Kolesni.

— Požgal sem za seboj vse mostove! Zdaj pa moram že ostati mož-beseda, — ti ponosna gozdna vila!

Umeje se, da se je o čudnem obleganju in odbitem napadu jelo govoriti po vsem mestu, — v celi okolici.

Taki ljudje, kakoršni so bili napadalec, morajo vse zblebetati, celo lastno sramoto.

— Baron je že popolnoma znorel!, dejali so jedni, — že mu je sirotinska stolica imenovala kuratorja!, trdili so drugi.

Celo v tiho domovje Vidinske prišla je ta novica. Ana je zarudela ko potonka in pobesila glavo. Na misel ji šine prostovoljna obljuba divjega jezdeca. Nečuvven nemir razburi njeno srce.

V nekem junaškem svitu pojavi se ji postava neobičajnega moža.

— To ni prozoren kristal, premišljuje, to je zagonetka, nepredorna, globoka voda! — Trudi se odgoneti to uganko.

— Slavna je ta rodbina, prične teta, dedi Važeckega sedeli so v visokih uradih. Nekdaj, seveda je temu že mnogo let, pobirali so nasilno davek od potujočih kupcev. Pozneje je bil Andrej Važecki kraljevski točaj, njegov sin postal bi bil palatin, toda nastali so hudi nemiri in pa vstaje, v katere se je baje tudi Važecki vmešaval. Na kraljevo povelje bil je obglavljen.

Vidinska je bila živa kronika okolnih rodbin. Dolgo je pripovedovala Ani o starih in novejših razmerah rodbine Važecke. Še slutila ni, kako draži fantazijo svoje nečakinje, kako tone srce mlade deve, itak v nemljivo za romantične sanjarije.

Vzburljena, nemirna, hrepnela je Ana po čistem zraku. Kostanjev drevored razprostiral se je blizu tetinega domovja.

Deva ogrne preko pleč svoj plašč in odide iz sobice, da se okrepča v drevoredu. Steze in klopice bile so pokrite z rumenim, odpadlim listjem. Veter je trgjal nove liste, ki so se vrteli v zraku in padali na tla k drugim.

Roj gimnazialcev šel je iz šole. Veselo so kričali mladeniči in uganjali burke.

Siromašna starka s piskercem gre mimo. Ana seže mehanično v žep in ji da desetico. Rahločutno srce je nagnjeno do miloščine.

Kakor bi bil skočil iz zemlje, stal je pred njo Ferdinand Važecki.

Nehote se ustavi, na to pa krene na desno, da se mu le še izogne.

Spoštljivim pozdravom obrne se proti nji.

— Ne, gozdna vila, tako nebrižno se mi pa ne umakneš!, pravi suho in pristopi k nji na levo, morda hočete poklicati redarja! Ti postopači popivajo v krémah!

Važecki se sili s sarkastičnim smehom, toda iz njegovih oči mu je plamtelo čisto nekaj drugega, nego posmeh.

Ubogo Ano spreleti mraz. Brez sveta gre tik barona. Glas ji zastaje v grlu.

— Brez šale, nadaljuje Važecki s tihim glasom. Kdo da sem, veste, za to so skrbeli moji prijatelji. Toda stvar je taka. V srcu mojem gnezdi oči detinstva bol nad našo ničevostjo!

Ana se ojunači.

— Velecenjeni gospod baron, nisem vas vprašala po vaših bolih. — Vi kot kavalir ne boste sili ženske, da se z vami tukaj razgovarja o takem predmetu!

— Stojim tu kot prošnjik! Vi kot ženska ste izvestno usmiljena!

Glas njegov je izgubil rezkost; skoro bi dejal, da se je tresel.

— Ali mi obljubite, da je to zadnjikrat?

— Obljubim! Saj veste, da držim obljubo!

In tako je deklica proti svoji lastni volji privolila, da poslušata tujega moža. Sama sebe se je bala in hudo očitane je težilo njeno vest.

— Vetric nagaja, de Važecki, kratek bo govor moj, samo tri minute. Odpustite, nisem govornik, jaham naravnost do cilja, ne oziraje se na zapreke. V zlobni boli nad svojo ničevostjo zapravljaj sem življenje in moči poznanim načinom. V najdivjehi prostopašnosti čul sem v svojem srcu zdrav glas, a nisem ga razumel. V senci jelševja pojavi se mi kras-

da se tisk Vošnjakove knjige „Ustava in uprava ilirskih dežel.“ Za leto 1910 se izda „Letopis.“ [Priobči se spis o srbskem prevetatelju D. Obradoviču, ki je umrl leta 1811. Mencingerjev „Zbranim spisom“ bo urednik dr. Tomišek, izdaja starejših pesnikov pa dr. Ilešič. Pri izdajanju slovanskih slovnice za Slovence je najvažnejša stvar metoda. V novo ustanovljeni „Znanstveni odsek“ se izvolijo dr. Gruden, dr. Ilešič, dr. Mohorič, ing. Turk in dr. Šlebinger. Posvetovati se mu bo poleg drugega v kratkem o „Jugoslovanski enciklopediji“ (o enciklopediji jugoslovanskega sveta), ki jo snuje jugoslovanska Akademija znanosti i umjetnosti v Zagrebu. S tehničkim slovarjem bo spojitelj poštino-brzojavno terminologijo, ki smo jo prejeli, in zdravniško terminologijo. — Dohodkov je imela Matica v letu 1909 22076.50 K, stroškov pa 23456.74, deficit se je zmanjšal. — Knjige za l. 1909 je že dobiti.

Glavna skupščina Matice Slovenske bo v ponedeljek dne 21. marca 1910. Predloge, ki naj bi na tej skupščini prišli v razgovor, je po par. 4b društvenih pravil vsaj 14 dni pred glavno skupščino prijaviti odboru. — Dr. Ilešič, predsednik.

Ptujski „Stajerc“ je strašno nezadovoljen s slovenskimi poslanci. Od jeze tako piha, obrekuje in se spakuje, da je že smešno. Kaj pa se je zgodilo? Ničesar drugega, kakor to, da so se naši poslanci v Gradcu krepko uprli vsenemški oholi nadvladi, ki Slovencev ne pripuščajo niti najprvotnejših pravic. Ali ravno ta odločni nastop naših poslancev „Staj.“ silno vznemirja in ga dela čisto nervoznega. On bi rad, da ostane Slovenec še naprej hlapec brez pravice, Nemeec pa njegov gospod. Kaj je „Stajercu“ mar za koristi slovenskega kmeta, in naj se mu še tako hlina in dobrika! „Stajerc“ pač drži z vsenemškimi naduteži, pri njih je njegovo srece. Zato mora slovenske poslance obrekovati in oblivati z gnjono. Mi pa „Stajercu“ svetujemo nekaj pametnega! „Stajerc“, ti se brigaj za svoje „poslance“, za Kresnika, Wratschkoča itd.! Slovenski poslanci bodo že svojim volilcem dali odgovor. Tako naj bo, pa mir besedi! Klepetanje ptujskega „Stajerca“ je pa najboljši dokaz, da so naši poslanci na pravi poti. Gorje nam, kadar bo „Stajerc“ naše poslance hvallil!

Vrazova slavnost. Meseca decembra konstituirani pripravljalni odbor je imel dne 31. januarja svojo prvo sejo. Sklenilo se je sledeče: 1. število odbornikov se izpopolni in se njih imena objavijo, ko se zve za tozadevna prihrdila nanovq predlaganih gospodov; začasno se je v zadevah slavnosti obrniti na gospoda Franca Vraza, župana v Cerovcu, ali pa na gospoda kaplana Fr. Štuheca pri Sv. Miklavžu; 2. odbor stopi v zvezo z Zgodovinskim društvom v Mariboru; 3. slavnost se vrši meseca avgusta; dan se definitivno določi pozneje; dosedanja časniška poročila, da se slavnost vrši dne 30. junija, so brez podlage in neumestna; 4. odločno so ugovarja poiskusom, deliti slavnost v okraju tako, da bi ena bila v Ormožu, ena pa „za ljudstvo“ na Vrazovem domu; v okraju je slavnost umestna edino-le na Vrazovem domu, in bo pripravljalni odbor storil vse, da se bo vršila sijajno; 5. vsakršna politika je pri slavnosti izključena; 6. v pokritje stroškov se sklone nabirati med rodoljubi in čistilci Vrazovimi dobrohotne prispevke.

Štajersko.

Kozje. Ker je deželni zbor odgoden, bode dr. Fr. Jankovič zopet redno vsaki dan na svojem domu ordiniral.

Št. Lenart v Slov. gor. Opozarjamo mladeniče in može na podučni tečaj, ki ga priredi S. K. S. Z. v Št. Lenartu 14. in 15. februarja. Začetek v ponedeljek ob 9. uri predpoldne.

na ženska in v hipcu sem razumel tajni glas. Vsa moč nedolžnosti, proste krasote, padla mi je na razburjeno dušo. Presenetil sem vas pri reki in tajni glasovi vesti premenili so se v jasno govorico. Nič ne skrivam pred vami, nič. Prebrodil sem mlako vseh grehov, valjal sem se v nji, popival sem, streljal ljudi radi neumnosti, ženske sem smatral za igrače hipne strasti. Valil sem se v prepad pregrešne sile, kar ugledam vas! In zdaj vam povem, česar še nihče ni slišal in slišal ne bo. Drznost moja je premagana, na kolenih sem preklečal težko noč pokore. Odurno moje obličje močile so solze. Slekem sem obleko norea. Z močato resnostjo prisegam, da je v iskreni ljubezni vzplamtela duša moja do vas! Tu je roka moja, — in lahko požaje Ani svojo žiljavo, močno roko, — verjamete li, da govorim resnico, vsprejmite jo!

Ani se vrtil glava. Sila in železna volja kljuje iz bitosti tega človeka. Srce deključino utriplje glasno, nogi se ji šibite.

Vsede se na klopico pod kostanj, pokrito z rumenim listjem.

Oddaljen od nje vsede se baron in z žepa potegne uro.

— Se jedno minuto je časa! Obljubujem, da vas ostavim! Verjamete li besedam mojim?

Ana molči.

Rumen list pade ji v naročaj, ona ga prime in vrtil med prsti.

— Pol minute!, reče tiho Važecki.

(Najle prihodnja.)

Mozirje. Nek občinski volilec je povzdignil v plemenitaški stan enega tukajšnih občinskih odbornikov, pristavši mu na glasovnico značaj „Semmelbaron.“ Vsled te visoke časti se dotični odbornik čuti tako mogočnega, da je takoj izdal povelje: Cesar se drži podob, kaplan pa oltarja! Seveda mu bosta oba pokorna!

Celje. Izobraževalno društvo v Celju ima svoj občni zbor prihodnje nedelje dne 13. svečana, popoldne ob 3. uri, v veliki dvorani hotela „Pri belem volu“ v Celju.

Zalec. Tri taužent zelenih kap! Tega bi si pa ne bil mislil, da še dandanes živijo tako bojazljivi ljudje. Prej se ni nobeden mojih tovarišev oglašil in sem mislil, da so že vse liberalni kalini panali in jim služijo za figure na njihovih tarčah. Zdaj pa se je oglašil kar pod menoj neki samotar. Dragi tovariš, predno te pozdravim in ti vrnem tvoj pozdrav, te moram nekoliko okreati. Praviš, da si zavil v zimski kožuh, ampak ne radi mraza, ampak radi varnosti pred liberalnimi puščami. Pri moji zeleni kapi! Kakor sodim po tvoji resni pisavi, si vendar že bolj na tisto plat življenja, ko Bog razum razlije, pa še ne veš, da liberalci človeka prej slečejo, predno ga obdelajo. Tvoj kožuh te ne bo obvaroval, zato ga le brez skrbi odloži, pa si raje svoj brlog — a pardon — ti imaš kočo, bolj utrdi, ker razni liberalni strici hodijo v Griže mladino učiti naprednosti, in bi ti lahko napravili iz vseh štirih sten okna in vrata kar ob enem. Veseli me pa vseeno, da si se oglašil; mi vsaj ne bo dolg čas, ako bova skupno hodila in gledala, kako liberalci kozle streljajo. Zahvalim se ti za prijaznost, da si me povabil k sebi, ker kakor mi daš razumeti, bi še znal majhno več vedeti, kot jaz, čeravno živim v bistrem planinskem zraku, ti pa doli spodaj v liberalni megli. Le to se mi sumljivo zdi, da spiš kar po več let. Šment, to je pa že bolj na liberalno plat. Ti namreč tudi za kmeta po več let nič ne storijo, ko pridejo pa volitve, se pa zopet zbudijo, pa obetajo ljudstvu objubljeno deželo. Jaz bi od tebe rad zvedel, kaj so naš poslanec gospod Roblek že storili za nas na Dunaju. Pa za šmenta — ne morem tega nikjer zvedeti. Ne vem, ali ne dajo na svetlo svoje zasluge, ali kaj! Ponižnost je pač lepa reč! Rad te imam tudi, ker spoštuješ nekdanjega žalskega starosta gospoda Hauschenbichlerja. (Ta je bil res mož, da je vreden, da se mu je postavil trajen spominek. Tedaj je bil Zalec na glasu, ker mu je on pridobil sloves, sedaj mu pridobiva sloves pa muzika, ki drugod ni v modi. Mislim, da bova že shajala skupaj, čeprav si ti bolj resen mož, mene so pa mati s šaljivoj žauboj namazali. Pa nič ne de, če je človek šaljiv. Gospod dr. Kukevec bodo tudi bojda bernjo odpravili, pa jih imajo le Zalčani radi.)

Povedati mi tudi moraš, kako so v Žalcu kaj volitve izpadle. Kudimanov Žan mi je pravil oni dan, da je železnica tudi volila. Tavžent pelinovih žaub! Zdaj pa vidim, da se, če je to res, da sedaj železnica za vse porabiti. Najprej volilce s konec sveta skupaj vozi, potem pa še volit gre, to je pa že imenitno, da je kaj.

No, zdaj bo pa menda že zadosti! Najprej sem te hotel malo opiliti, da boš imel bolj rešpekt pred mano, kadar te obiščem, ker tisti, ki smo višje, vedno več veljamo. Na veselo svidenje ti kliče puščavnik iz Mrzlice!

Novacerkev. Lepa naprednost se je že parkrat pokazala v tukajšni vasi. Dne 16. januarja je imelo naše katoliško bralno društvo občni zbor, ki je bil krasno obiskan. To je pa nekemu tako težko delo, da ni mogel prej zaspati, dokler ni šel nazaj v društveno sobo, v koji se je zborovalo, in tam preobrnul stole, mize, strgal raz stene vence in jih zmetal ven pred vrata ter pustil sobo na široko odprto. Lepi sadovi svobodomiselnosti! Že dvakrat pa se je našel „Nar. List“ podtaknjen med krščanskimi časopisi v društveni sobi, zadnjič samo srednji del, tako da ga še vsak ni lahko spoznal, ker niti zgoraj ni bilo nič zapisano. Tudi „Stajerc“ nas je tem potom že obiskal. Pa tolažite se, vse te zahrbtnosti nas ne bodo nič zmotile.

Novacerkev. „Stajerc“ je skoro že popolnoma oslabil v naši župniji. Zakaj le, hencano? Postaral se je že! Svoj čas ga je zahajalo v našo župnijo kakih 15 iztisov, sedaj se opazijo pa samo še 3, pa kakor se sliši, je kar eden na dva narodej. (Skoro vsi nekdanji naročniki „Stajerca“ so sedaj naročeni na „Slovenskega Gospodarja“, kateri jim je čisto po godu. Z veseljem ga pričakujejo vsak petek. Pravijo, tukaj je naše dušno življenje, poučno in zabavno, — „Stajerc“ ni za naše poštono ljudstvo. Ravno te dni mi je pripovedoval neki vrli mož, kateri ga je nekaj časa čital, — naročil mu ga je neki drugi — da je bil takrat nespameten, ko se je dal od njega farbat.)

Ker imam ravno z nemškutarskim listom opraviti, ob tej priliki opozorim na besede, ki so jih spregovorili nemški strankarji pred par leti v neki celjski gostilni! „Skrbeti moramo, da se bodo Slovenci med seboj prepirali, ker le takrat nam je odprta pot, da si postavimo varna tla!“

Opomnim še na en slučaj. Nekateri mislijo, da „Stajerca“ ni treba plačati. Neki tukajšni mladenič ga ni tri leta plačal, ko je pa postal posestnik, je bil prisiljen, za ves ta čas poravnati naročnino. Torej, proč s slabimi časopisi; napisati je treba samo nazovitev! Nazaj, se ne sprejme! Pa je šment! na mnogih poštah uradih ga silno neradi pustijo nazaj, ta-

ko da se večkrat prigodi, da se tuka vrne in ga je treba večkrat odposlati. Pa se že lahko stori!

Bizeljsko. Deželni urad obdaga pokojninskega zavoda za nameščence v Gradcu zopet pošilja župnik uradom nemške tiskovine. Pošljite jih unanimitet nazaj.

Celje. V ponedeljek se je v Petrovčah poročil g. Ivan Bračko, profesor na slovensko-nemški gimnaziji v Celju, z gospodično Piškovo. Bilo srečno!

Sv. Križ na Kozjaku. Nič ni tako prekrito, da bi ne postalo očito. Tako je postalo očito, kdo naročuje in plačuje nekaterim „Svobodno misel“, da bi tako razširil ta najbolj propali protiverski list. Razširjevalca tega brezverskega časopisa, ki ga po svojih upraviteljih naročujeta in plačujeta, sta gospoda brata Fr. Hauptman, profesor in šolski svetnik v Gradcu, in naš nadučitelj in šolski voditelj A. Hauptman. Kakor delajo ti gospodi profesorji, šolski svetniki in učiti lji, da bi med nami udomačili svobodomiselnost, tako moramo tudi mi delati za razširjevanje verskega in pravnega čtiva. Opozarjamo vse vplivne može, naj bodo v tem oziru čuječi na straži! Gospodje učitelji in drugi uradniki na eni strani vpijejo in zahtevajo vedno večje plače, na drugi strani pa izmetavajo naš s krvavimi žulji zasluženi denar, katerega plačujemo pri davku, za protikatoliško tisk.

Ruše. Razne reči so se vršile v našem pohorskem vznožju v teku zime in pusta. Trgovina je živahna, posebno lesna. Posestva pa kar čez noč preidejo v druge roke. Dobro je, da imamo „lopato“, s katero segamo v banke in različne denarne zavode po „šoder“. — Veselice, koje so nam priredile različne korporacije, so se dobro obnesle. Igralo se je tudi mnogo v dobrodelne namene, kakor: diletanti, godbeniki itd., a tudi hazard-igralci niso zaostali, saj jim je c. kr. sodišče priznalo, da prispevajo lepo svotico za ruške ubožce! Izborna ruško vino pač tudi nekaj pomore za naše ubožce: Neki gospod je skusil, kako se krepka kranjska pest prileže na obraz, in tako pride vedno kak novič v ubožno blagajno. Najnovejša novica pa je ta-le: Pretekli teden bil je tudi brzi mož pri nas. Nemeec mu pravi: Schnelläufer. Doma je neki tam od Dupleka. Bežal je v Maribor za stavo 100 kron. „Proti stavil“ mu je ravno toliko ruški stavbenik, po pogoju, da mu prinese v 6. urah zahtevane podpise: J. J. J. Pri nas je pač „Prater“!

Mozirje. V „Narodnem Listu“ z dne 3. februarja si neki liberalni dopisnik hladi svojo jezo in se zaganja med drugimi tudi v nekega Hanzelna ter mu predbaciva njegovo študiranje in dobrohotnost tržanov. Da, s ponosom smem reči, da sem častno dovršil svoje študije na Dunaju, a ne s dobrohotnostjo tržanov, ampak z državno podporo, katero sem dobival po priznanju direkcije na podlagi izpričeval. Ti zlobni dopisnik mozirski, kateri mi predbacivaš podporo, ki mi jo je naklonila Gornjesavinjska posojilnica, za katero bi niti eno leto ne mogel študirati, povem ti, da sem bil vedno hvaležen za to, da sem pa tudi pripravljen takoj na zahtevo posojilnice vrniti že pred 19 leti podeljeno mi podporo. Upam, da si sedaj ohladil dopisnik svojo jezo in „žejo“. Vprašam pa, kje si pa ti dovršil svoje študije? No, tvoje študije so že daleč na okrog dobro znane. Pri teh te podpira dobrohotnost tržanov, da lahko pišeš v „Narodni List“ svoje puhlosti, ki rode le laži in pa obrekovanja. Ako pa želiš kaj poizvedeti o „zakonskih“ razmerah, ti postrežem rade volje, a ne želim, da bi preveč smrdelo. Toliko za danes. Hanzl.

Razgled po svetu.

Socialdemokratski poslanec Bebel in društva katoliških rokodelskih pomočnikov. Vojda socialne demokracije v Nemčiji, Bebel, se v svojih spominih zelo laskavo izraža o delovanju in življenju v društvi katoliških rokodelskih pomočnikov. On pripoveduje v svojih spominih, kako lepo po bratski je bil sprejet, dasiravno nekatoličan, v nekem takem društvu v Freiburgu. On ni bil niti ud, ne prijatelj društva, vendar bil je v društvenem zavetišču tako prijazen in gostoljubno postrežen, kakor brat pri bratu. Ko je odšel iz društvenega zavetišča, je še dobil v spomin potovalno knjižico s priporočilom na vse župnike, kjer bi dobil prenočišča in hrano. (V knjižici je bila podoba sv. Jožefa, ki je varuh društev katoliških pomočnikov. To knjižico je še Bebel v pozni starosti hranil kot drag zaklad. Mnogokrat se je tudi v nemškem državnem zboru toplo zavzemal in hvallil ta rokodelska društva. In dandanes naši socialdemokrati nimajo bolj nujnega opravka, kot sramotiti in lagati o teh društvih in njihovih članih. Res marsikje bi bilo nujno potrebno, da bi prišel stari Bebel nekoliko zlasat naše internacionalne rudečkarje.)

Statistika o železniških nesrečah v Ameriki. Dobro je še vsem v spominu grozna železniška nesreča, ki se je pripetila v Kanadi v Ameriki, ko je vlak, vozeč čez neki most, se prekucnil v globoko zamrznjeno reko in je mnogo potnikov izgubilo svojo življenje. Sedaj je neka posebna komisija zbrala vse tiste železniške nesreče in priobčila statistiko, koliko takih nesreč se vsako leto zgodi v Združenih državah severne Amerike. Ta komisija poroča, da je v zadnjih desetih letih na železnicah našlo nič manj nego 47.417 ljudi nesrečno smrt, čez 80.000 pa je bilo tekom 10 let težko ranjenih pri železniških nesrečah. Američani so namreč vse bolj komodni in nimajo nič tistih čuvajnic, nič zatvornic preko cest. Železniške nesreče pa se tudi leto za letom množe. — Amerika je pač — Amerika!

MALA NAZNANILA

ki se prejema po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.

Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Služba organista in cerkovnika je v Timenici, p: Škofjivod blizu Celovca izpraznjena in se lahko hitro nastopi. Pogoji ugodni. Prosilci, vešči kakega rokodelstva, imajo prednost. — Zupnijski urad Sv. Jurja v Timenici.

Mladenič,

ki je z dobrim vspehom izvršil vničarski tečaj, želi priti za šafarja ali nastopiti kako drugo službo. Naslov Jožef Jančič, Laporje pri Slov. Bistrici. 18

Leitersberger Weinstube

(Hotel „ALWIES“)

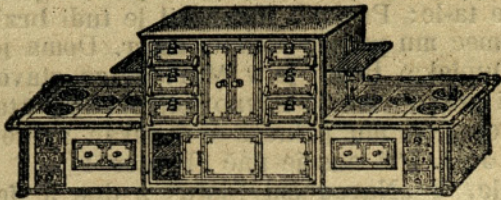
priporoča izvrstna pristna vina, zmiraj sveže marčno pivo in dobro kuhinjo.

➤ Za društva posebna soba. ➤

Tovarna za peči H. KOLOSEUS

Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Ignac Božič

narodni krojač v Mariboru,
Tegethofova ulica 16, v hiši dr. Rosine

se priporoča slavnemu občinstvu, kakor tudi preč. duhovščini za izdelovanje vsakovrstnih oblek in talarjev po najnižji ceni. Zaloga vsakovrstnega blaga in gotovih pelerin.

78

V najnih potrebah se vsakovrstna obleka v 24 urah zgotovi.

Volneno

blago, cefiri, batisti in perilni kambrik za ženske obleke v velikanski izbiri in po čudovito nizkih cenah se dobi v narodni veletrgovski hiši

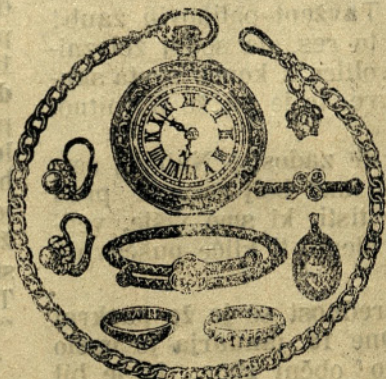
R. Stermecki, Celje

Vzorec proti vrtni zastoj in pošiljatve čez K 20— franko. Prepričajte se o „Bomba“ tkanini, katera je preiskušena najboljša za žensko in moško perilo. — Kos 23 met. franko K 15.50. Cajgasti ostanki po 20 met. trpežni K 8—, fini K 10—, zelo fini K 12—. 3

PREVIDNOST

skrbne
gospodinje

temelji na tem, da pri nakupu Kathreiner Kneippove sladne kave ne zahteva samo sladne kave ampak vsakokrat izrečno naglašajo, da hoče Kathreiner in vzame le take izvrstne zavitke, na katerih se nahaja slika župnika Kneippa kot varstvena znamka in ime Kathreiner. Le ti znaki jamčijo za pristnost Kathreinerja.

Svoji k svojim!

Urar, očalar
in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 33

pred kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur itd. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn. 10 Priznane najboljše igle za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Restavracija

Narodni dom

v Mariboru.

Izhorna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljoni. Sobe za tuje.

Za obilni obisk se priporoča 37

Lojzika Leon.

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi, Celje

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kamnine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobne. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah. 2

Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!

Na debelo.

Na drobno.

Neveste ! Zenini : ! Svatje : !

Pri Franc Kartin-a nasledniku

Janko Artman

v Šent Jurju ob Juž. žel.

dobite za

poročne slavnosti

najlepše, novodošlo močno in stanovitno blago za moške in ženske obleke, kakor tudi lepe vence, šopke, svilnate robce ter vsakovrstno drugo priznano dobro blago po zelo nizki ceni.

Franc Kartin-a naslednik

Janko Artman

Šent Jur ob Juž. žel.

Velikanska zaloga:

manufakturnega, volnena, suknena in platnena blaga. — Bogata zaloga najboljših špecerije in železnine.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

➤ Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4 1/2%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjžice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti se poštno hranilne položnice na raspolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 4 1/2%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poročstvo po 5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleka.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izvenredno praznike. — V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. dopoldne. 6

Posojilnica ima tudi na raspolago domače hranilne nabiralnice.